

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (šesto vijeće)

24. ožujka 2022.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – članak 9. – Porezni obveznik – članci 295. i 296. – Paušalna odredba za poljoprivrednike – Braćni drugovi koji obavljaju poljoprivrednu aktivnost koriste li se imovinom koja je dio zajedničke braćne imovine – Mogućnost da se braćne drugove smatra zasebnim poreznim obveznicima PDV-a – Izbor jednog od braćnih drugova da odustane od statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba i da svoju aktivnost obavlja uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a – Gubitak statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba za drugog braćnog druga”

U predmetu C-697/20,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud, Poljska), odlukom od 22. srpnja 2020., koju je Sud zaprimio 21. prosinca 2020., u postupku

W. G.

protiv

Dyrektor Izby Skarbowej w L.,

SUD (šesto vijeće),

u sastavu: I. Ziemele, predsjednica vijeća, T. von Danwitz i A. Kumin (izvjestitelji), suci,

nezavisni odvjetnik: N. Emiliou,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za W. G.-a, T. Miśek, *doradca podatkowy*,
 - za Dyrektora Izby Skarbowej w L., M. Kościński,
 - za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,
 - za Europsku komisiju, L. Lozano Palacios i M. Siekierzyńska, u svojstvu agenata,
- odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,
- donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članaka 9., 295. i 296. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.; u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između osobe W. G. i Dyrektora Izby Skarbowej w L. (direktor Vijeća porezne uprave u L., Poljska) u vezi s porezom na dodanu vrijednost (PDV) koji se odnosi na određene mjesece 2011. godine.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Članak 9. stavak 1. Direktive o PDV-u određuje:

„Porezni obveznik’ znači svaka osoba koja samostalno provodi gospodarsku aktivnost na bilo kojem mjestu, bez obzira na svrhu ili rezultate te aktivnosti.

Sve aktivnosti proizvođača, trgovaca ili osoba koje pružaju usluge, uključujući rudarstvo i poljoprivredne aktivnosti i aktivnosti samostalnih profesija, smatraju se „gospodarskom aktivnošću”. Korištenje materijalne ili nematerijalne imovine radi ostvarivanja prihoda, na kontinuiranoj osnovi, posebno se smatra gospodarskom aktivnošću.”

4 Glava XII. te direktive, koja se odnosi na „Posebne odredbe”, obuhvaća, među ostalim, Poglavlje 2., naslovljeno „Zajednička paušalna odredba za poljoprivrednike”, u kojem se nalaze članci 295. do 305. navedene direktive.

5 Članak 295. stavak 1. Direktive o PDV-u predviđa:

„Za potrebe ovog poglavlja primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „poljoprivrednik’ znači bilo koji porezni obveznik čija se aktivnost obavlja u poljoprivrednom, šumarskom ili ribarskom poduzeću;

2. „poljoprivredno, šumarsko ili ribarsko poduzeće’ znači poduzeće koje takvim smatra svaka država članica u okviru proizvodnih aktivnosti navedenih u Prilogu VII.;

3. „poljoprivrednik za kojeg vrijedi paušalna odredba’ znači svaki poljoprivrednik koji je obuhvaćen paušalnom odredbom iz ovog poglavlja;

[...]”

6 Stavci 1. i 2. članka 296. te direktive glasi:

„1. Ako bi zbog primjene uobičajene odredbe PDV-a ili posebne odredbe iz poglavlja 1. na poljoprivrednike moglo doći do poteškoća, države članice mogu primjenjivati na poljoprivrednike paušalnu odredbu čija je svrha nadoknada obračunatog PDV-a na kupnju robe i usluga od strane poljoprivrednika za koje vrijedi paušalna odredba, u skladu s ovim poglavljem.

2. Svaka država članica može isključiti iz paušalne odredbe određene kategorije poljoprivrednika, kao i poljoprivrednike za koje nije vjerojatno da bi zbog primjene uobičajene odredbe PDV-a ili pojednostavljenih postupaka iz članka 281. moglo doći do administrativnih poteškoća.”

Poljsko pravo

7 U skladu s ?lankom 15. Ustawa o podatku od towarów i usług (Zakon o porezu na robu i usluge) od 11. o?ujka 2004. (Dz. U. iz 2004., br. 54, pozicija 535), u verziji koja se primjenjuje na ?injenice u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: Zakon o PDV-u):

„1. Poreznim obveznicima smatraju se pravne osobe, organizacijska tijela koja nemaju pravnu osobnost i fizi?ke osobe koje samostalno obavljaju bilo koju gospodarsku aktivnost iz stavka 2. bez obzira na svrhu ili rezultat te aktivnosti.

[...]

4. U slu?aju fizi?kih osoba ?ija se aktivnost obavlja u poljoprivrednom, ?umarskom ili ribarskom poduze?u, poreznim obveznikom smatra se osoba koja je podnijela prijavu za registraciju iz ?lanka 96. stavka 1.

5. Odredba stavka 4. odgovaraju?e se primjenjuje na fizi?ke osobe koje obavljaju isklju?ivo poljoprivrednu aktivnost u drugim slu?ajevima koji nisu navedeni u tom stavku.

[...]”

8 U skladu s ?lankom 43. stavkom 1. tog zakona:

„Od pla?anja poreza izuzima se:

[...]

3. isporuka poljoprivrednih proizvoda iz vlastite poljoprivredne aktivnosti koju obavlja poljoprivrednik za kojeg vrijedi paušalna odredba i pružanje poljoprivrednih usluga poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba;

[...]”

9 ?lankom 96. navedenog zakona propisuje se:

„1. Subjekti iz ?lanka 15. dužni su prije izvršenja prve aktivnosti iz ?lanka 5. podnijeti pro?elniku porezne uprave prijavu za registraciju, podložno stavku 3.

2. U slu?aju fizi?kih osoba iz ?lanka 15. stavaka 4. i 5., prijavu za registraciju može podnijeti samo jedna osoba kojoj ?e se izdavati ra?uni prilikom kupnje robe i usluga i koja ?e izdavati ra?une prilikom prodaje poljoprivrednih proizvoda.

[...]”

Glavni postupak i prethodna pitanja

10 Osoba W. G., koja se dvama od šest peradarnika na poljoprivrednom gospodarstvu, koje posjeduje zajedno sa svojim bra?nim drugom, koristila za uzgoj pili?a za tov, 31. prosinca 2010. podnijela je prijavu za registraciju u sustav PDV-a iz ?lanka 96. Zakona o PDV-u, te je time odustala od statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba koji je dotad imala. Nasuprot tomu, bra?ni drug osobe W. G., koji se drugim ?etirima peradarnicima na tom gospodarstvu, u statusu poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba, koristio tako?er za uzgoj pili?a za tov, nije tako postupio.

11 Osoba W. G. podnijela je 29. kolovoza 2016. ispravke prijave PDV-a, zahtijevaju?i da se utvrdi prepla?eni iznos PDV-a za velja?u, travanj, lipanj, kolovoz, listopad i studeni 2011.

12 Odlukom od 26. listopada 2016. nadležni je direktor poreznog ureda odbio taj zahtjev. To je odbijanje potvr?eno odlukom nadležnog direktora Vije?a porezne uprave u L. od 28. velja?e 2017. Potonje tijelo je smatralo, s obzirom na to da je osoba W. G. podnijela prijavu za registraciju i da se na nju primjenjuje uobi?ajena odredba PDV-a, da ona ima status obveznika PDV-a na temelju obavljanja svoje poljoprivredne aktivnosti u okviru poljoprivrednog gospodarstva koje je dio zajedni?ke imovine bra?nih drugova. Stoga podnošenje prijave za registraciju osobe W. G. proizvodi u?inke i u pogledu njezina bra?nog druga, zbog ?ega je on izgubio status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba.

13 Tužba koju je osoba W. G. podnijela protiv te odluke pred Wojewódzkim S?dom Administracyjnym w L. (Vojvodski upravni sud u L., Poljska) odbijena je presudom od 17. kolovoza 2017. Taj sud u biti smatra da kada u okviru zajedni?kog poljoprivrednog gospodarstva bra?ni drugovi, na koje se primjenjuje pravni režim zajedni?ke imovine, obavljaju poljoprivrednu aktivnost iste vrste, samo jedan bra?ni drug može biti obveznik PDV-a. ?injenica da u predmetnom slu?aju osoba W. G. i njezin bra?ni drug iskorištavaju razli?ite peradarnike unutar poljoprivrednog gospodarstva u tom pogledu nije relevantna.

14 Osoba W. G. podnijela je žalbu u kasacijskom postupku pred Naczelnim S?dom Administracyjnym (Visoki upravni sud, Poljska), sudom koji je uputio zahtjev.

15 Taj sud navodi da je pitanje koje se postavlja može li, u okviru zajedni?kog poljoprivrednog gospodarstva bra?nog para, jedan od bra?nih drugova biti oporezovan uz primjenu uobi?ajene odredbe PDV-a, a drugi se koristiti paušalnom odredbom za poljoprivrednike, ili odustajanje jednog bra?nog druga od potonjeg sustava nužno ima u?inke za drugog bra?nog druga.

16 Prema navodu suda koji je uputio zahtjev, iz ?lanka 15. stavaka 1. i 2. Zakona o PDV-u i iz ?lanka 9. Direktive o PDV-u, proizlazi da kvalifikacija subjekta kao „poreznog obveznika” podrazumijeva da on obavlja gospodarsku aktivnost samostalno. Stoga se tim odredbama, ako ih se promatra zasebno, ne protivi aktivnost dvaju zasebnih poreznih obveznika unutar istog poljoprivrednog gospodarstva, ako oni svoju aktivnost obavljaju samostalno.

17 Me?utim, sud koji je uputio zahtjev pojašnjava da u slu?aju fizi?kih osoba iz ?lanka 15. stavaka 4. i 5. Zakona o PDV-u, ?lanak 96. tog zakon predvi?a da prijavu za registraciju može podnijeti samo jedna osoba kojoj ?e se izdavati ra?uni prilikom kupnje robe i usluga i koja ?e izdavati ra?une prilikom prodaje poljoprivrednih proizvoda. Kao što to potvr?uje nacionalna sudska praksa, iz tih odredaba proizlazi da samo osoba koja je podnijela prijavu za registraciju može imati svojstvo poreznog obveznika i da, slijedom toga, nije dopušteno istodobno postojanje dvaju poreznih obveznika na istom poljoprivrednom gospodarstvu.

18 Taj sud smatra da nijedna odredba Direktive o PDV-u izri?ito ne omogu?uje uvo?enje takvog sustava, na temelju kojeg se na poljoprivredna gospodarstva primjenjuje poseban tretman. Me?utim, taj sustav omogu?uje spre?avanje pojave zlouporabe koja se sastoji od podjele poljoprivrednog gospodarstva na više cjelina i provo?enje ciljeva koje slijedi paušalna odredba za poljoprivrednike, poput pojednostavljivanja upravnih postupaka za poljoprivrednike.

19 Usto, navedeni se sud pita je li relevantna ?injenica da osoba W. G. i njezin bra?ni drug imaju odvojene bankovne ra?une za potrebe aktivnosti uzgoja koji obavljaju i da zasebno upravljaju sredstvima namijenjenima uzgoju. Tako su aktivnosti uzgoja odvojene u ekonomskom, financijskom i organizacijskom smislu, pri ?emu svaka aktivnost uzgoja djeluje kao samostalno

poduzeće.

20 Budući da je zbog toga imao sumnje u pogledu usklađenosti s Direktivom o PDV-u sustava predviđenog člankom 15. stavcima 4. i 5. Zakona o PDV-u, Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud) odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li odredbe Direktive [o PDV-u], osobito njezine članke 9., 295. i 296., tumačiti na način da im se protivi nacionalna praksa oblikovana na temelju članka 15. stavaka 4. i 5. [Zakona o PDV-u] kojom se isključuje mogućnost da se braćni drugovi koji obavljaju poljoprivrednu djelatnost u okviru poljoprivrednog gospodarstva uz korištenje imovine koja je njihova zajednička braćna imovina smatraju zasebnim obveznicima PDV-a?

2. Je li za odgovor na prvo pitanje relevantna činjenica da, u skladu s nacionalnom praksom, ako jedan od braćnih drugova odabere oporezivanje svoje djelatnosti prema općim odredbama za PDV, drugi gubi status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba?

3. Je li za odgovor na prvo pitanje relevantna činjenica da je moguće jasno razlikovati imovinu koju svaki braćni drug samostalno i neovisno koristi za potrebe gospodarske djelatnosti koju obavlja?”

O prethodnim pitanjima

21 Svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članke 9., 295. i 296. Direktive o PDV-u tumačiti na način da im se protivi praksa države članice koja isključuje to da se braćne drugove koji obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru istog gospodarstva, koriste li se imovinom koja je dio zajedničke braćne imovine, može smatrati zasebnim obveznicima PDV-a, uključujući u slučaju da je moguće odvojiti imovinu kojom se svaki od braćnih drugova koristi za potrebe svoje aktivnosti, s posljedicom da na temelju te prakse, u okolnostima u kojima braćni drugovi obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru paušalnog sustava za poljoprivrednike, izbor jednog braćnog druga da svoju aktivnost obavlja uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a dovodi do toga da drugi braćni drug gubi status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba.

22 Kako bi se odgovorilo na to pitanje, valja podsjetiti na to da u skladu s člankom 9. stavkom 1. prvim podstavkom Direktive o PDV-u, „porezni obveznik” znači svaku osobu koja samostalno provodi gospodarsku aktivnost na bilo kojem mjestu, bez obzira na svrhu ili rezultate te aktivnosti.

23 U tom pogledu, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da članak 9. Direktive o PDV-u određuje vrlo široko područje primjene PDV-a (presude od 21. travnja 2005., HE, C-25/03, EU:C:2005:241, t. 40., i od 13. lipnja 2018., Polfarmex, C-421/17, EU:C:2018:432, t. 39. i navedena sudska praksa). Aktivnost se stoga općenito kvalificira kao „gospodarska” u smislu tog članka 9. ako je kontinuirane naravi i ako se obavlja za naknadu koju prima osoba koja je obavila transakciju (presuda od 13. lipnja 2018., Polfarmex, C-421/17, EU:C:2018:432, t. 38. i navedena sudska praksa). Osim toga, kako bi se utvrdila samostalnost obavljanja gospodarske aktivnosti, treba ispitati obavlja li predmetna osoba svoje aktivnosti u svoje ime, za svoj račun i na vlastitu odgovornost i snosi li gospodarski rizik povezan s obavljanjem tih aktivnosti (presuda od 12. listopada 2016., Nigl i dr., C-340/15, EU:C:2016:764, t. 28. i navedena sudska praksa). Naposljetku, svojstvo poreznog obveznika treba ocijeniti isključivo na temelju kriterija navedenih u tom članku 9. (vidjeti u tom smislu presudu od 21. travnja 2005., HE, C-25/03, EU:C:2005:241, t. 41.).

24 Iz sudske prakse navedene u prethodnoj točki proizlazi da osoba koja obavlja poljoprivrednu aktivnost u okviru gospodarstva koje posjeduje sa svojim braćnim drugom kao dio zajedničke

bra?ne imovine ima svojstvo poreznog obveznika u smislu ?lanka 9. stavka 1. Direktive o PDV-u, kada se ta aktivnost obavlja samostalno, na na?in da ta osoba djeluje u vlastito ime, za vlastiti ra?un i pod vlastitom odgovornoš?u, sama snose?i gospodarski rizik povezan s obavljanjem svoje aktivnosti.

25 Relevantna naznaka u tom pogledu može biti ?injenica da bra?ni drugovi zasebno upravljaju sredstvima namijenjenima za aktivnosti koje obavljaju, jer su one odvojene u ekonomskom, financijskom i organizacijskom smislu. Nasuprot tomu, nije relevantna sama okolnost da ti bra?ni drugovi svoje aktivnosti obavljaju u okviru istog gospodarstva koje posjeduju kao dio zajedni?ke bra?ne imovine.

26 Zaklju?ak iz to?ke 24. ove presude nije doveden u pitanje ?lancima 295. i 296. Direktive o PDV-u, koji su dio odredaba te direktive koji se odnosi na zajedni?ku odredbu za poljoprivrednike.

27 U tom pogledu valja podsjetiti na to da ?lanak 295. stavak 1. te direktive definira relevantne pojmove za primjenu tog sustava, a ?lanak 296. navedene direktive u stavku 1. predvi?a da ako bi zbog primjene, me?u ostalim, uobi?ajene odredbe PDV-a na poljoprivrednike moglo do?i do poteško?a, države ?lanice mogu primjenjivati paušalnu odredbu ?ija je svrha nadoknada obra?unanog PDV-a na kupnju robe i usluga od strane poljoprivrednika za koje vrijedi paušalna odredba, i dodaje, u svojem stavku 2., da svaka država ?lanica može isklju?iti iz paušalne odredbe odre?ene kategorije poljoprivrednika, kao i poljoprivrednike za koje nije vjerojatno da bi zbog primjene uobi?ajene odredbe PDV-a moglo do?i do administrativnih poteško?a.

28 Me?utim, iz tih odredaba ne može se zaklju?iti da država ?lanica u slu?aju aktivnosti koja se obavlja u okviru poljoprivrednog gospodarstva, može ograni?iti mogućnost da se osoba registrira kao obveznik PDV-a samo zbog razloga što se njezin bra?ni drug koristi istim gospodarstvom za potrebe vlastitih aktivnosti koje podliježu PDV-u.

29 Stoga u na?elu nije uskla?ena s Direktivom o PDV-u praksa države ?lanice koja isklju?uje to da se bra?ni drugovi koji obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru istog poljoprivrednog gospodarstva, koriste?i se imovinom koja je dio zajedni?ke bra?ne imovine, mogu smatrati zasebnim obveznicima PDV-a.

30 Me?utim, posebnost glavnog predmeta jest u tome da jedan od bra?nih drugova obavlja svoju aktivnost uz primjenu uobi?ajene odredbe PDV-a, dok drugi bra?ni drug namjerava ostati u sustavu paušalnog oporezivanja za poljoprivrednike. Stoga, valja ispitati može li država ?lanica, kako bi izbjegla istodobno postojanje dvaju razli?itih statusa bra?nih drugova, predvidjeti da je posljedica odustajanja jednog bra?nog druga od sustava paušalnog oporezivanja za poljoprivrednike gubitak statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba za drugog bra?nog druga.

31 Sud koji je uputio zahtjev pojašnjava da je cilj prakse o kojoj je rije? u glavnom postupku sprije?iti zlouporabe koje mogu biti povezane s podjelom poljoprivrednog gospodarstva na više cjelina radi toga da se na jednog bra?nog druga primjenjuje paušalna odredba za poljoprivrednike, dok drugi uz primjenu uobi?ajene odredbe PDV-a ima pravo na odbitak pretporeza.

32 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je borba protiv eventualne utaje, izbjegavanja ili zloporabe cilj koji Direktiva o PDV-u prepoznaje i poti?e (presuda od 4. lipnja 2020., C. F. (Porezni nadzor), C-430/19, EU:C:2020:429, t. 42. i navedena sudska praksa). Me?utim, praksa o kojoj je rije? u glavnom postupku, s obzirom na to da je njezina posljedica, ako se jedan bra?ni drug registrira za primjenu uobi?ajene odredbe PDV-a, u svakom slu?aju to da drugi bra?ni drug gubi status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba, u kona?nici predstavlja op?u presumpciju utaje koju treba smatrati neproporcionalnom za postizanje cilja spre?avanja utaje

(vidjeti po analogiji presude od 11. lipnja 2020., SCT, C-146/19, EU:C:2020:464, t. 39. i navedenu sudsku praksu, i od 15. travnja 2021., Finanzamt für Körperschaften Berlin, C-868/19, neobjavljenu, EU:C:2021:285, t. 63.).

33 Stoga, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, na nadležnoj je poreznoj upravi da, uzimajući u obzir konkretnu situaciju, ispita je li gubitak statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba nužan kako bi se suzbili rizici zlouporabe i utaje koji se ne mogu isključiti s time da braćuni drugovi podnesu odgovarajuće dokaze koji pokazuju, među ostalim, da svaki od njih samostalno obavlja svoju aktivnost.

34 Valja dodati, kao što je to navedeno u točki 27. ove presude da članak 296. Direktive o PDV-u u stavku 1. predviđa da države članice „mogu primjenjivati” paušalnu odredbu na poljoprivrednike za koje bi zbog oporezivanja uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a došlo do poteškoća, i u stavku 2. pojašnjava da država članica „može isključiti” iz paušalne odredbe, među ostalim, poljoprivrednike za koje primjena uobičajene odredbe PDV-a ne predstavlja administrativne poteškoće.

35 Osim toga, Sud je presudio da je zajedničko paušalno oporezivanje poljoprivrednika poseban sustav koji je iznimka od općeg sustava PDV-a i koji stoga treba primijeniti samo kada je potreban za ostvarivanje njegova cilja. Jedan od dvaju ciljeva tog sustava potreba je pojednostavljivanja te ga treba pomiriti s namjerom nadoknade ulaznog PDV-a koji se obračunava poljoprivrednicima (presuda od 12. listopada 2016., Nigl i dr., C-340/15, EU:C:2016:764, t. 37. i 38. i navedena sudska praksa).

36 Stoga, ako ispitivanje konkretne situacije poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku pokaže da to da braćuni drugovi obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru istog gospodarstva koristeći se imovinom koja je dio zajedničke braćune imovine, samostalno i svaki uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a ne predstavlja administrativne poteškoće u odnosu na situaciju u kojoj se na jednog primjenjuje ta uobičajena odredba PDV-a, a na drugog paušalna odredba, država članica valjano može odlučiti da odustajanje jednog braćunog druga od paušalnog sustava ima za posljedicu gubitak statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba za drugog braćunog druga.

37 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na upućena pitanja valja odgovoriti tako da članke 9., 295. i 296. Direktive o PDV-u treba tumačiti na način:

– da im se protivi praksa države članice koja isključuje to da se braćune drugove koji obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru istog gospodarstva, koristeći se imovinom koja je dio zajedničke braćune imovine, može smatrati zasebnim obveznicima PDV-a, u slučaju u kojem svaki od braćunih drugova samostalno obavlja gospodarsku aktivnost;

– da im se ne protivi to da, u okolnostima u kojima braćuni drugovi obavljaju tu poljoprivrednu aktivnost u okviru paušalnog sustava za poljoprivrednike, izbor jednog od braćunih drugova da svoju aktivnost obavlja uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a dovodi do toga da drugi braćuni drug gubi status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba, ako je, nakon ispitivanja konkretne situacije, ta posljedica nužna za suzbijanje rizika zlouporabe i utaje koji se ne mogu isključiti s time da braćuni drugovi podnesu odgovarajuće dokaze, ili kada obavljanje te aktivnosti braćunih drugova, samostalno i za oba primjenom uobičajene odredbe PDV-a, ne predstavlja administrativne poteškoće u usporedbi sa situacijom istodobnog postojanja dvaju različitih statusa tih braćunih drugova.

Troškovi

38 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (šesto vijeće) odlučuje:

članke 9., 295. i 296. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način:

- da im se protivi praksa države članice koja isključuje to da se braćne drugove koji obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru istog gospodarstva, koristeći se imovinom koja je dio zajedničke braćne imovine, može smatrati zasebnim obveznicima poreza na dodanu vrijednost (PDV), u slučaju u kojem svaki od braćnih drugova samostalno obavlja gospodarsku aktivnost;
- da im se ne protivi to da, u okolnostima u kojima braćni drugovi obavljaju tu poljoprivrednu aktivnost u okviru paušalnog sustava za poljoprivrednike, izbor jednog od braćnih drugova da svoju aktivnost obavlja uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a dovodi do toga da drugi braćni drug gubi status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba, ako je, nakon ispitivanja konkretne situacije, ta posljedica nužna za suzbijanje rizika zlouporabe i utaje koji se ne mogu isključiti s time da braćni drugovi podnesu odgovarajuće dokaze, ili kada obavljanje te aktivnosti braćnih drugova, samostalno i za oba primjenom uobičajene odredbe PDV-a, ne predstavlja administrativne poteškoće u usporedbi sa situacijom istodobnog postojanja dvaju različitih statusa tih braćnih drugova.

Potpisi

* Jezik postupka: poljski